

Arrest

nr. 182 433 van 16 februari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malagassische nationaliteit te zijn, op 12 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 februari 2016 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 maart 2016 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die *loco* advocaat L. VANDEWIELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 16 oktober 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum lang verblijf (type D), met het oog op gezinshereniging met meneer C. P. van Belgische nationaliteit.

1.2 Op 11 februari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van de afgifte van

een visum lang verblijf. Dit is de bestreden beslissing, die op 19 februari 2016 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“ACTE DE NOTIFICATION

Le 12/02/2016,

à la requête :

- du Ministre de la Politique de Migration et d'Asile, compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers¹*
- du délégué du Ministre de la Politique de Migration et d'Asile, compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers¹*

l'Ambassade de Belgique/le Consulat général de Belgique/ le Consulat de Belgique¹ à Nairobi, a communiqué à

*R(...) E(...) C(...) V(...) J(...)
né(e) à (...)
le (...),
de nationalité MDG*

No. de demande visa 17707

la décision de refuser la délivrance d'un visa prise conformément à/aux article(s)

- de la Convention d'application de l'Accord de Schengen du 14 juin 1985¹*
- de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers¹*

en date du 11/02/2016

par

- le Ministre de la Politique de Migration et d'Asile, compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers¹*
- le délégué du Ministre de la Politique de Migration et d'Asile, compétent pour l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers¹*

telle qu'elle a été transmise à ce poste en date du 11/02/2016

L'intéressé(e) est informé(e) que cette décision est susceptible d'un recours en annulation auprès du Conseil du Contentieux des Etrangers en vertu de l'article 39/2, § 2, de la loi du 15 décembre 1980, lequel doit être introduit, par voie de requête, dans les trente jours (30) de la notification de cette décision.

Une demande de suspension peut être introduite conformément à l'article 39/82 de la loi du 15 décembre 1980. Sauf le cas d'extrême urgence, la demande de suspension et le recours en annulation doivent être introduits par un seul et même acte.

Sans préjudice des autres modalités légales et réglementaires, le recours et la demande visés ci-dessus sont formés par voie de requête, laquelle doit remplir les conditions mentionnées dans l'article 39/78 de la loi du 15 décembre 1980 et dans l'article 32 du Règlement de procédure du Conseil du Contentieux des Etrangers. Ils sont introduits auprès du Conseil par pli recommandé à la poste, sous réserve des dérogations prévues par l'article 3, § 1er, alinéas 2 et 4 du RP CCE, au Premier Président du Conseil du Contentieux des Etrangers, rue Gaucheret 92-94, à 1030 Bruxelles.

Sous réserve de l'application de l'article 39/79 de la loi du 15 décembre 1980, l'introduction d'un recours en annulation et d'une demande de suspension n'a pas pour effet de suspendre l'exécution de la présente mesure."

*Signature & Sceau de l'autorité
En cas de notification de la décision au guichet,
signature du demandeur*

*BELGIAN MOTIVATION(S):
FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN DIENST VREEMDELINGENZAKEN
<http://WWW.IBZ.FGOV.BE>
PSN: 8028972
Web :*

Beperkingen:

Commentaar:

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat op datum van 16/10/2015 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van R(...) é(...) C(...) V(...) J(...), geboren op (...), van Malagassische nationaliteit, om C(...) P(...) in België, geboren op 21/08/1960, van Belgische nationaliteit, te vervoeg en;

Overwegende dat de vreemdelingenwet bepaalt dat de te vervoegen persoon moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1 ° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen de volgende documenten voorgelegd werden hetgeen om volgende redenen niet wordt aangenomen:

Rekeninguittreksels: Op basis van een louter overzicht van de rekeninguittreksels kan niet aangenomen worden dat de heer C(...) P(...) over toereikende bestaansmiddelen beschikt. Rekeninguittreksels kunnen geenszins aangenomen worden ter vervanging van officiële documenten uitgereikt door de bevoegde instanties of werkgevers.

Aangezien de te vervoegen persoon geen informatie heeft verstrekt over zijn behoefte ten, kan de administratie de behoefteanalyse voorzien in artikel 42,§1, alinéa 2 niet uitvoeren. Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie, is het voor de administratie onmogelijk om bijkomende informatie over zijn behoeften te vragen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.

Bijgevolg is onvoldoende aangetoond dat betrokkene over toereikende bestaansmiddelen beschikt.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek.'

Overwegende dat de heer C(...) P(...) als bewijs van behoorlijke huisvesting een huurcontract voorlegde;

*Overwegende dat de registratie van een huurovereenkomst een verplichte fiscale formaliteit is in België;
Overwegende dat het voorgelegde huurcontract niet geregistreerd werd;*

C(...) P(...) toont dus niet aan over een voldoende huisvesting te beschikken

Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.

Getekend voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Motivatie:

Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Betrokken(e) kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan legt geen bewijs voor dat hij/zij beschikt over behoorlijke huisvesting die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Voor de Minister:

V(...), A(...)

Attaché

2. Over de rechtspleging

2.1 Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 40ter, "derde streepje" van de vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Zij zet in haar synthesememorie het volgende uiteen:

"1.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat niet wordt aangetoond dat de referentiepersoon, in casus de Heer C(...), zou beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Meer in het bijzonder wordt gesteld dat op basis van een louter overzicht van de rekeninguittrekssels men niet kan nagaan of de Heer C(...) over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Men weigerde

m.a.w. de bankuittreksels zelfs maar na te zien en dit onder de bewering dat deze niet uitgereikt werden door een bevoegde instantie/werkgever.

Nochtans achtte de Belgische Staat in het verleden de voorlegging van rekeninguittreksels wel voldoende als bewijs van de voorhanden zijnde bestaansmiddelen (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 154 165 van 8/10/2015).

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding tot beroep bestaat.

Beide artikelen verplichten de overheid in haar akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

Huidige beslissing mag dan wel in rechte gemotiveerd zijn, in feite is zij in elk geval niet. En al zeker is zij niet conform art. 3 van de wet van 29 juli 1991 op de motiveringsplicht, afdoende.

Afdoende houdt in dat de motivering meer moet zijn dan een louter abstracte en een vormelijke stijlclausule. De motivering moet draagkrachtig zijn, d.w.z. de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen.

In casus werd zonder enige motivering gesteld dat een rekeninguittreksel geen officieel document uitgereikt door een bevoegde instantie/werkgever, is en aldus op basis van een louter overzicht van rekeninguittreksels niet kan worden aangenomen dat de Heer C(...) over toereikende bestaansmiddelen beschikt.

Het weze duidelijk dat de bankuittreksels zonder enige inhoudelijk en omkleedde motivering uit het onderzoek naar de bestaansmiddelen, werden geweerd.

2.

Immers blijkt uit de rekeninguittreksels ontegensprekelijk dat de Heer C(...) maandelijks navolgende bedragen ontvangt:

- Gemiddeld 1.170 euro als ziekteuitkering
- 150 euro ten titel van terugbetaling van een lening ad. 10.000 euro van de Heer D(...)

Bijgevolg bleek uit de rekeninguittreksels afdoende dat de Heer C(...) over een maandelijks inkomen van minstens 1.320 euro beschikt.

Het getuigt van een gebrek aan zorgvuldigheid door de rekeninguittreksels zonder enige inhoudelijke toetsing uit het onderzoek te weren.

2.

Ook kon in één oogopslag vastgesteld worden dat de Heer CR(...) afhankelijk is van een ziekteuitkering.

Aldus was het eenvoudig om op dit punt bijkomende informatie op te vragen. Concluante had in dat geval een attest vanwege de mutualiteit van de heer C(...) kunnen bekomen. Dergelijk attest kon op een vlotte manier bekomen worden.

Het excuus dat de behandelingstermijn te kort was om bijkomende informatie te vragen, is een al te gemakkelijk excuus in deze. Trouwens, hiermee geeft men impliciet toe dat concluante wel informatie ter beschikking stelde nopens de bestaansmiddelen, doch de Belgische Staat deze onvoldoende achtte!

Het is dan ook onredelijk te stellen dat de beschikbare informatie ontbrak om bij concluante om bijkomende informatie te verzoeken.

Dat door het nalaten enig onderzoek in concreto te verrichten naar de voorgelegde bankuittreksels en aldus de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, de beslissing zowel de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel als het redelijkheidsbeginsel schenden.

Besluit: De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie schendt de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, door zonder onderzoek naar de bestaansmiddelen van de referentiepersoon de visumaanvraag te weigeren.

3.1.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

“De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft alle door verzoekende partij ingediende documenten onderzocht, doch is onder meer tot de volgende conclusie gekomen:

“Op basis van ene louter overzicht van de rekeninguittreksels kan niet aangenomen worden dat de heer C(...) P(...) over toereikende bestaansmiddelen beschikt. Rekeninguittreksels kunnen geenszins aangenomen worden ter vervanging van officiële documenten uitgereikt door de bevoegde instanties of werkgevers.”

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, is de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging niet kennelijk onredelijk tot het besluit gekomen dat de rekeninguittreksels niet afdoende informatie verstrekken. Uit de uittreksels kan niets worden afgeleid over de aard, de regelmaat en het bedrag van het inkomen.

Rekeninguittreksels kunnen dan ook geen uittreksel van de bevoegde instantie vervangen.

De beschouwingen van de verzoekende partij, als zou het aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging toekomen de nodige bewijsstukken op te vragen, missen elke feitelijke grondslag.

Het kan immers niet dienstig worden verwacht van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging dat bij iedere aanvraag een onderzoek wordt gevoerd naar de volledigheid van de overgemaakte stukken, om zo nodig bijkomende documenten op te vragen aan de verzoekende partij.

Voormelde plicht rust immers op de verzoekende partij zelf, daar waar de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging de voorgelegde documenten enkel dient te toetsen aan de voorwaarden van artikel 40 e.v. van de Vreemdelingenwet.

“Het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren.” (R.v.V. nr. 26.814 van 30 april 2010)

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat het visum diende te worden geweigerd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

3.1.3 Met betrekking tot de ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dient erop gewezen te worden dat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (cf. RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van een bepaalde keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (cf. RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De voorgehouden schending van de zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de bepalingen waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 40ter van de vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Voormeld artikel 40ter, tweede lid luidt als volgt:

“Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden”

Er dient vooreerst op gewezen te worden dat de bestreden beslissing steunt op twee motieven, geput uit twee verschillende onderdelen van voormeld artikel 40ter. Het eerste motief is gesteund op het eerste streepje van het eerste lid van voormeld artikel 40ter en heeft betrekking op de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Het tweede motief is gesteund op het tweede streepje van het eerste lid van voormeld artikel 40ter en heeft betrekking op de huisvesting. Gezien artikel 40ter van de vreemdelingenwet – de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt – meerdere gronden voorziet om het visum te weigeren, kunnen de vaststellingen in één van de twee motieven volstaan om de beslissing tot weigering van het visum te schragen zodoende dat op het betoog aangaande het tweede motief slechts dient te worden ingegaan indien het betoog van de verzoekende partij gericht tegen het eerste motief gegrond blijkt.

In casu oordeelde de gemachtigde dat op basis van een louter overzicht van de rekeninguittreksels niet kan aangenomen worden dat de referentiepersoon over toereikende bestaansmiddelen beschikt en rekeninguittreksels geenszins kunnen aangenomen worden ter vervanging van officiële documenten uitgereikt door bevoegde instanties of werkgevers. Vervolgens wordt gesteld dat aangezien de te vervoegen persoon geen informatie heeft verstrekt over zijn behoeften, de administratie de behoefteanalyse voorzien in artikel 42, § 1, alinea 2, van de vreemdelingenwet niet kan uitvoeren. De gemachtigde stelt dat *“gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie”* het voor de administratie onmogelijk is om bijkomende informatie over zijn behoeften te vragen. Er wordt op gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eraan herinnert dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die enige invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De gemachtigde oordeelt dat de administratie niet gehouden is tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt. De gemachtigde concludeert dat bijgevolg onvoldoende is aangetoond dat betrokkene over toereikende bestaansmiddelen beschikt.

Met betrekking tot het eerste motief stelt de verzoekende partij in een eerste onderdeel van haar eerste middel dat de gemachtigde weigerde de bankuittreksels zelfs maar na te zien en dit onder de bewering dat deze niet uitgereikt werden door een bevoegde instantie/werkgever. Ze voert aan dat zonder enige motivering werd gesteld dat een rekeninguittreksel geen officieel document uitgereikt door een bevoegde instantie/werkgever is, en aldus op basis van een louter overzicht van rekeninguittreksels niet kan worden aangenomen dat de referentiepersoon over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Volgens de verzoekende partij werden de bankuittreksels zonder enige inhoudelijke en omkleedde motivering uit het onderzoek naar de bestaansmiddelen geweerd. Ze stelt tevens dat uit de rekeninguittreksels afdoende bleek dat de referentiepersoon over een maandelijks inkomen van minstens 1.320 euro beschikt en het van een gebrek aan zorgvuldigheid getuigt door de rekeninguittreksels zonder enige inhoudelijke toetsing uit het onderzoek te weren. In een tweede onderdeel van het eerste middel stelt de verzoekende partij dat in één oogopslag vastgesteld kon worden dat de referentiepersoon afhankelijk is van een ziekteuitkering en het aldus eenvoudig was om op dit punt bijkomende informatie op te vragen. De verzoekende partij betoogt dat ze in dat geval een attest vanwege de mutualiteit van de referentiepersoon had kunnen bekomen. De verzoekende partij meent dat het excuus dat de behandelingstermijn te kort was om bijkomende informatie op te vragen een al te gemakkelijk excuus is en dat de gemachtigde hiermee impliciet toegeeft dat de verzoekende partij wel informatie ter beschikking stelde nopens de bestaansmiddelen doch deze onvoldoende geacht werden.

De Raad stelt vast dat zich in het administratief dossier enkele pagina's rekeninguittreksels bevinden met vermelding van stortingen van het "ONAFHANKELIJK ZIEKENFONDS" ten bedrage van 1 166, 67 EUR op 28 juli 2015 en 1 123,46 EUR op 26 augustus 2015. Er bevindt zich in het administratief dossier tevens een stuk met een opsomming van verschillende bedragen variërend van 1.166, 67 euro tot 1.145, 82 euro over een tijdsperiode van "01/02/2015" olopend tot "01/09/2015" met onderaan het document de volgende vermelding: "*Indemnités versées sur le compte KBC: BE(...) Creteur P(...) / Année 2015 Handicapé à + de 66%*". In een voorbereidend document van de gemachtigde getiteld "*Documents produits/ Voorgelegde documenten :*" wordt bevestigd dat met betrekking tot de toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen van de gezinshereniger onder meer volgende documenten werden voorgelegd: "*p6 rekeninguittreksels*" en "*p5 rekeninguittreksels met betalingen handicap*". De Raad dient vast te stellen dat er wel degelijk documenten zijn voorgelegd, dit terwijl de gemachtigde in de bestreden beslissing stelt dat gezien de behandelingstermijn en "*gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie*" het voor de administratie onmogelijk is om bijkomende informatie over zijn behoeften te vragen. De Raad benadrukt dat het niet aan hem als annulatierechter is om in de plaats van de gemachtigde uit de rekeninguittreksels conclusies te trekken, maar wijst erop dat de gemachtigde zich in het kader van zijn zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel niet kan beperken tot een selectieve, eenzijdige lezing van de door de verzoekende partij voorgelegde documenten. Uit de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden blijkt niet, zoals de verzoekende partij terecht aanvoert, dat de gemachtigde met het geheel van de voorgelegde uittreksels rekening heeft gehouden. De verwerende partij stelt slechts dat deze niet in aanmerking kunnen genomen worden omdat ze geenszins kunnen aangenomen worden ter vervanging van officiële documenten uitgereikt door bevoegde instanties of werkgevers. Nochtans bevatten deze stukken elementen die een invloed zouden kunnen hebben op de beoordeling van de gemachtigde met betrekking tot het beschikken over toereikende bestaansmiddelen. Gelet op de beschikbare informatie, namelijk onder meer de rekeninguittreksels met vermelding van stortingen van het ziekenfonds, wijst de Raad erop dat hoewel de gemachtigde geenszins verplicht is om bijkomende informatie op te vragen, het *in casu* kennelijk onredelijk is om geen bijkomende informatie op te vragen nu uit de voorgelegde documenten wel bestaansmiddelen blijken en de verzoekende partij stelt dat indien er bijkomende informatie was opgevraagd geweest, zij in dat geval "*op een vlotte manier*" een attest van de mutualiteit had kunnen bekomen. Bovendien merkt de Raad op dat de bestreden beslissing dateert van 11 februari 2016 zodat de gemachtigde, gelet op het gegeven dat het visum werd aangevraagd op 16 oktober 2015, ten laatste een beslissing diende te nemen op 16 april 2016. Zodoende lijkt het kennelijk onredelijk van de gemachtigde om te stellen dat de behandelingstermijn te kort was nu blijkt dat zij een beslissing heeft genomen ruim twee maanden voor het einde van de behandelingstermijn.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat uit de uittreksels niets kan worden afgeleid over de aard, de regelmaat en het bedrag van het inkomen, dient te worden vastgesteld dat deze overweging niet is opgenomen in de bestreden beslissing en de verwerende partij zich hiermee aldus beperkt tot een *a posteriori* motivering, die niet vermag het gebrek aan motivering en zorgvuldigheid in dit verband te herstellen. Waar de verwerende partij stelt dat het niet dienstig kan verwacht worden van de gemachtigde dat bij iedere aanvraag een onderzoek wordt gevoerd naar de

volledigheid van de overgemaakte stukken om zo nodig bijkomende documenten op te vragen en voormelde plicht immers rust op de verzoekende partij zelf daar waar de gemachtigde de voorgelegde documenten enkel dient te toetsen aan de voorwaarden van artikel 40 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad er nogmaals op dat de gemachtigde zich in het kader van zijn zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel niet kan beperken tot een selectieve, eenzijdige lezing van de door de verzoekende partij voorgelegde documenten en dat gelet op de beschikbare informatie, namelijk onder meer de rekeninguittreksels met vermelding van stortingen van het ziekenfonds, hoewel de gemachtigde geenszins verplicht is om bijkomende informatie op te vragen, het *in casu* kennelijk onredelijk is om geen bijkomende informatie op te vragen nu uit de voorgelegde documenten wel bestaansmiddelen blijken. Aldus kan geen afbreuk gedaan worden aan het feit dat de gemachtigde in zijn motivering blijkt geeft van een partiële lezing van de voorgelegde documenten en het aldus *in casu* kennelijk onredelijk is om geen bijkomende informatie op te vragen.

De verzoekende partij maakt een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel aannemelijk.

Nu uit het bovenstaande is gebleken dat het eerste motief niet overeind kan blijven, dient onderzocht te worden of het tweede motief volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

3.2.1 In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter, "vierde streepje" van de vreemdelingenwet.

Zij zet in haar synthesememorie het volgende uiteen:

" Art. 40ter, tweede lid, tweede streepje, Vreemdelingenwet bepaalt:

dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Noch de Vreemdelingenwet (of zijn uitvoeringsbesluiten), noch art. 2 van de Woninghuurwet legt enige plicht tot registratie van de woninghuurovereenkomst voor indien op grond van art. 40ter van de Vreemdelingenwet een gezinshereniging wordt aangevraagd.

Art. 26.3 Vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

Art. 26.3. Vormt een voldoende huisvesting in de zin van de artikelen 10 en 10bis van de wet, de huisvesting die, voor de vreemdeling en zijn familieleden die zich bij hem willen voegen, voldoet aan de elementaire vereisten van veiligheid, gezondheid en bewoonbaarheid in de zin van artikel 2 van de wet van 20 februari 1991 houdende wijziging van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake huishuur. Om te bewijzen dat hij beschikt over een in het eerste lid bedoelde huisvesting, maakt de vreemdeling het bewijs van het geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont over. Het bewijs van voldoende huisvesting zal niet aanvaard worden als de huisvesting onbewoonbaar verklaard werd door een daartoe bevoegde overheid.

Bijgevolg is de eis tot registratie enkel vereist bij de aanvraag van een gezinshereniging op grond van artikelen 10 en 10bis Vreemdelingenwet.

Reeds in het verleden heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld dat de eis tot voorlegging van een geregistreerde huurovereenkomst voor de verblijfsaanvraag op grond van art. 40ter Vreemdelingenwet niet in de wet voorzien is (Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 121 164 van 20/03/2014).

Er is een wezenlijk verschil tussen de verblijfsaanvragen die worden ingediend op grond van de artikelen 10 en 10 bus van de Vreemdelingenwet die gezinshereniging met niet- EU-onderdanen betreffen en artikel 40ter van de Vreemdelingenwet dat gezinshereniging met Belgische onderdanen

betreft. Verwerende partij kan dan ook niet zo maar stellen dat artikel 26/3 van het Vreemdelingenbesluit “naar analogie kan toegepast worden op artikel 40ter”. Een weigeringsmotief voor een vestigingsaanvraag op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet dient zijn grondslag te vinden in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet of in de uitvoeringsbepalingen ervan in het Vreemdelingenbesluit, doch niet in een andere bepaling van het Vreemdelingenbesluit dat “naar analogie kan toegepast worden op artikel 40 ter”.

(Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 121 164 dd. 20/03/2014)

Bijgevolg wordt art. 40 ter Vreemdelingenwet geschonden door te stellen dat een niet-geregistreerde huurovereenkomst niet in aanmerking komt als bewijs van behoorlijke huisvesting.

Besluit: de schending van art. 40 ter Vreemdelingenwet staat vast.”

3.2.2 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij in dit verband het volgende:

“Om te bewijzen dat de referentiepersoon in België over voldoende huisvesting beschikt dient deze het bewijs over te maken van het geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont. Dit ook conform artikel 26.3, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit.

In het K.B. van 26.08.10 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt nader omschreven wat dient te worden verstaan:

“Om te bewijzen dat hij beschikt over een voldoende huisvesting, volstaat het dat de vreemdeling het bewijs overmaakt van het geregistreerde huurcontract van de woning die hij huurt als hoofdverblijfplaats, eventueel aangevuld met een gedetailleerde staat van het gehuurde goed, of van de eigendomstitel van de huisvesting waar hij woont. Het voorleggen van deze documenten creëert een weerlegbaar vermoeden dat voldaan is aan de vereiste om over voldoende huisvesting te beschikken.”

Uit voormelde bepalingen blijkt dat een geregistreerde huurovereenkomst wel degelijk dient te worden voorgelegd.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft bijgevolg terecht vastgesteld dat de registratie van een huurovereenkomst een verplichte fiscale formaliteit is in België en het voorgelegde huurcontract niet werd geregistreerd. De referentiepersoon heeft aldus niet afdoende aangetoond over een voldoende huisvesting te beschikken.

Het is op grond van deze redenen niet kennelijk onredelijk om de afgifte van een visum type D te weigeren.

Met haar vage beschouwing dat de niet-registratie irrelevant is en de huisvesting wel voldoet aan de voorwaarden van het bedoelde artikel 2, toont verzoekende partij geenszins aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing gekomen is. Zij gaat met haar kritiek voorbij aan de voorwaarden die gesteld worden in de Vreemdelingenwet en het Vreemdelingenbesluit, haar beschouwingen falen in rechte.

De uiteenzetting van verzoekende partij kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.
Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen.”

3.2.3 In casu stelt de gemachtigde in een tweede motief van de bestreden beslissing dat er als bewijs van een behoorlijke huisvesting een huurcontract werd voorgelegd en dat de registratie van een huurovereenkomst een verplichte fiscale formaliteit is in België en oordeelt hij dat het voorgelegde huurcontract niet geregistreerd werd zodoende de referentiepersoon niet aantoonde over voldoende huisvesting te beschikken.

De verzoekende partij richt haar tweede middel tegen het tweede motief van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dat gesteund is op artikel 40ter van de vreemdelingenwet, met name het motief dat betrekking heeft op de huisvesting. Ze betoogt dat “ *noch de Vreemdelingenwet (of zijn uitvoeringsbesluiten), noch art. 2 van de Woninghuurwet*” enige plicht voorleggen tot registratie van de woninghuurovereenkomst indien op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet een gezinshereniging wordt aangevraagd. De verzoekende partij verwijst naar artikel 26/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en voert aan dat bijgevolg de eis tot registratie enkel vereist is bij de aanvraag van een gezinshereniging op grond van de artikelen 10 en 10bis van de vreemdelingenwet en bijgevolg voormeld artikel 40ter wordt geschonden door te stellen dat een niet-geregistreerde huurovereenkomst niet in aanmerking komt als bewijs van behoorlijke huisvesting.

De Raad stelt vast dat artikel 26/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), dat bepaalt dat om een voldoende huisvesting te bewijzen een geregistreerd huurcontract overgemaakt moet worden, enkel verwijst naar verblijfsaanvragen op grond van de artikelen 10 en 10bis van de vreemdelingenwet zodat de verzoekende partij gevolgd kan worden in haar stelling dat de eis tot registratie enkel vereist is bij de aanvraag van een gezinshereniging op grond van de artikelen 10 en 10bis van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er op dat er (nog) geen uitvoering werd gegeven aan het feit dat artikel 40ter, tweede lid, tweede streepje van de vreemdelingenwet bepaalt dat: “*De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.*” zodoende er, zoals de verzoekende partij terecht opmerkt, op grond van artikel 40ter van de vreemdelingenwet geen plicht tot registratie geldt.

In haar nota met opmerkingen haalt de verwerende partij het koninklijk besluit van 26 augustus 2010 tot wijziging van het vreemdelingenbesluit aan waarbij in artikel 1 wordt gesteld dat een geregistreerd huurcontract moet overgemaakt worden om het bewijs te leveren dat men beschikt over een voldoende huisvesting. De Raad wijst er op dat de verwerende partij slechts de derde alinea van voormeld artikel 1 citeert en voorbij gaat aan de tweede alinea waarin duidelijk wordt gesproken over de artikelen 10 en 10bis van de vreemdelingenwet en geenszins een voorwaarde tot registratie van het huurcontract wordt gesteld in het kader van voormeld artikel 40ter. De Raad wenst er in dit verband nog op te wijzen dat er een wezenlijk verschil is tussen verblijfsaanvragen die worden ingediend op grond van de artikelen 10 en 10bis van de vreemdelingenwet die gezinshereniging met niet-EU-onderdanen betreffen en artikel 40ter van de vreemdelingenwet dat gezinshereniging met Belgische onderdanen betreft. Zodoende kan de verwerende partij met haar betoog geen afbreuk doen aan de eerdere vaststellingen.

De verzoekende partij maakt een schending van artikel 40ter van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Hoger werd reeds vastgesteld dat het eerste motief niet overeind kan blijven. Nu uit het bovenstaande blijkt dat ook het tweede motief niet overeind kan blijven, dient te worden besloten tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.3 Het eerste en tweede middel zijn in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het eerste en tweede middel behoeven dan ook geen verder onderzoek.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 februari 2016 tot weigering van de afgifte van een visum.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU